

Sprawozdanie z konferencji

„Paliwa alternatywne. Biopaliwa i biokomponenty w Polsce”

Polska Izba Paliw Płynnych, Warszawa, 2007-09-27

Unia Europejska nakłada obowiązek stosowania biopaliw od 2008 roku. Od stycznia br. obowiązuje w Polsce ustawa o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Jednakże z początkiem roku Ministerstwo Finansów zablokowało rozwój tego sektora, wprowadzając niekorzystne rozwiązania finansowe, podatkowe i akcyzowe.

Czy w tej sytuacji ruszy gospodarka biopaliwowa w Polsce?

W dniu 27 września 2007 r. w Hotelu Mazowieckim w Warszawie odbyło się drugie z kolei spotkanie poświęcone rynkowi paliw alternatywnych. Tym razem uwagę zwrócono na detaliczny aspekt tego zagadnienia. Organizatorem konferencji była Polska Izba Paliw Płynnych, która na co dzień zajmuje się przygotowaniem konferencji, szkoleń oraz cyklicznych spotkań branżowych. Konferencję otworzyła Prezes Izby Halina Pupacz witając uczestników z całego kraju. Polsko-Szwedzka Izba Gospodarcza została zaproszona na spotkanie w celu przybliżenia słuchaczom sytuacji na szwedzkim rynku biopaliw, zarówno od strony prawnej, jak i technicznej.

Patronat honorowy nad konferencją objęli: Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Agencja Rynku Energii oraz Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku.

Patronat medialny objęły miesięczniki: „Paliwa Płynne” i „Czysta Energia”.

Łącznie w konferencji wzięło udział ponad 80 zainteresowanych gospodarką biopaliwową.

Podczas otwarcia konferencji Kazimierz Żmuda – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych przedstawił stan obecny i prognozy na przyszłość w świetle posiadanego potencjału surowcowego. W swym wystąpieniu zapewnił, że polskie rolnictwo zabezpieczy nie tylko krajowe zapotrzebowanie na biokomponenty, ale i stworzy polskim producentom możliwości sprzedaży biokomponentów za granicę.

Wśród prelegentów znaleźli się również przedstawiciele: Ministerstwa Środowiska (Radca Ministra, Krystyna Panek-Gondek), Ministerstwa Gospodarki (m.in. przedstawiciel Departamentu Funduszy Europejskich, Maciej Witkowski), Agencji Rynku Rolnego oraz

Agencji Rynku Energii (Główny Specjalista ds. Statystyki Energii, Ryszard Gilecki). Nie zabrakło również przedstawicieli: PKN Orlen S.A. (Kierownik Działu ds. Biopaliw, Aneta Rosiak), Przemysłowego Instytutu Motoryzacji (Marek Jarczewski), SAAB BioPower (Marketing Manager, Jarosław Kwiecień) oraz Campa Energie (Wacław Buraczewski). Wśród przedstawicieli środowiska naukowego znaleźli się prof. Andrzej Jasiński z Uniwersytetu Wrocławskiego oraz prof. Zdzisław Chłopek z Politechniki Warszawskiej.

Prelegenci omówili w swoich referatach m.in. Narodowe Cele Wskaźnikowe, aktualny stan prawny, prognozy zapotrzebowania na biokomponenty i surowce do ich wytwarzania, możliwości produkcji i zastosowania biopaliw oraz źródła finansowania inwestycji.

Polsko-Szwedzką Izbę Gospodarczą reprezentowała w imieniu Prezesa Tadeusza Iwanowskiego, Magdalena Składanowska. W swym referacie o „Szwedzkim Rynku Biopaliw” przedstawiła ona szwedzkie doświadczenia z zakresu wdrażania biopaliw. Zostały omówione przyczyny wprowadzania zmian, przedstawione sposoby ich realizacji (postanowienia rządowe, subwencje rządowe oraz badania) oraz wskazano na skutki szwedzkiej polityki ekologicznej.

Tematyka konferencji koncentrowała się na siedmiu zasadniczych grupach:

1. Biopaliwa i biokomponenty w świetle przepisów prawnych.
2. Źródła finansowania wytwarzania biopaliw.
3. Przyszłość biopaliw.
4. Praktyka w zakresie wdrażania biopaliw.
5. Branże wspierające wdrażanie biopaliw.
6. Rynek biopaliw w krajach Unii Europejskiej.
7. Stanowisko przedstawicieli środowiska naukowego wobec wybranych tematów biopaliwowych.

Tematyka referatów zgłoszonych do prezentacji podczas konferencji była odbiciem szerokiego spektrum problemów związanych z wdrażaniem biopaliw na polski rynek. Pojawiły się zatem stwierdzenia, iż należy skupić się na stronie wytwórczej, gdyż jej rozwój determinuje rozwój rynku biopaliw w Polsce. Podkreślono, że przy dużej skali produkcji

nawet znacząca część surowców będzie pochodzić ze specjalnych upraw energetycznych prowadzonych na użytkach rolnych. Dodano również, że jest zbyt mało danych do prognozowania ich wpływu na produkcję rolniczą oraz na zapotrzebowanie na nie ze strony rynku.

Ważnym niewątpliwie wątkiem konferencji była próba zidentyfikowania wyzwań dla przemysłu paliwowego. Akcentowano konieczność opracowania receptur na paliwo, przygotowanie technologii produkcji oraz zorganizowania logistyki paliw w związku z nową regulacją w zakresie paliw z większą zawartością biokomponentów (E10 i B10). Podkreślono konieczność rozpoczęcia intensywnych działań nad nowymi paliwami, technologiami oraz nad przystosowaniem systemów dystrybucji w związku z wysokimi celami wyznaczonymi do osiągnięcia (2013- 7,10 % energii; 2020 – 10% energii).

Wszystkie poruszane problemy, ich różnorodność i zakres były potwierdzeniem rangi i złożoności problematyki podjętej podczas konferencji. Każdy uczestnik otrzymał materiały konferencyjne, wydanie specjalne ogólnopolskiego miesięcznika „Czysta energia” oraz magazyn rynku paliwowego „Paliwa Płynne”.

Konkludując, należy stwierdzić, iż problematyka technologii wytwarzania, wdrażania oraz zastosowania biopaliw jest niezmiernie ważna. W związku z wymogami jakie Unia Europejska stawia swoim członkom Polska staje przed koniecznością głębokich zmian. Wynika to zarówno z wypowiedzi uczestników konferencji, referatów jakie zaprezentowano oraz dyskusji podejmowanych w trakcie spotkania.

Szwecja a biopaliwa

Szwecja w przeciągu 15 lat przeszła swego rodzaju „metamorfozę paliwową”. Od 1993 roku, kiedy to została otwarta pierwsza stacja zaopatrzona w biopaliwa, powstało ok. 960 podobnych miejsc. W planach jest zwiększenie tej liczby do 2300 do 2010 roku.

Rozwój polityki paliwowej w Szwecji regulują liczne ustawy, takie jak: ustawa o obowiązku dostarczenia do konsumpcji biopaliw z 2006 roku oraz preferencyjne prawo podatkowe. Od ponad roku podatek samochodowy określany jest na podstawie emisji CO₂ na km a nie masy pojazdu, zaś w okresie 2008-2013 paliwa neutralne ze względu na emisję CO₂ zostaną zwolnione od podatku energetycznego jak i podatku od emisji CO₂. Ponadto we wrześniu

2007 r. postanowiono, że do 2009 roku Szwecja zniesie cła na etanol sprowadzany spoza UE, co spotkało się z dużym zainteresowaniem ze strony Brazylii, która znajduje się w ścisłej czołówce producentów etanolu.

Państwo subwencjonuje badania nad udoskonaleniem technik otrzymywania etanolu oraz nad rozwojem technicznym pojazdów. Rocznie na ten cel przeznaczony jest budżet w wysokości 830 mln SEK. W 2007 roku zaczęła obowiązywać jednorazowa premia finansowa dla nabywców pojazdów ekologicznych, którzy zwolnieni są ponadto z opłaty parkingowej oraz podatku za wjazd do Sztokholmu.

Rząd szwedzki (Svenska Regeringen) stara się wszelkimi możliwymi sposobami stawić czoło unijnym dyrektywom. Polska również zobowiązała się ustabilizować roczną konsumpcję biopaliw na poziomie 5,75% do 2010 roku, więc dlaczego doświadczenia szwedzkie nie miałyby posłużyć sąsiadom z nad Bałtyku jako wzór do naśladowania...

Magdalena Składanowska